

Sygn. akt I CSK 1870/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa S. K.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
i A. [...] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej A. [...] spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w Z. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwana A. [...] Sp. z o.o. w Z. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 maja 2021 r., wnosząc o jej przyjęcie do rozpoznania z uwagi na oczywistą zasadność.

Odnosząc się do tego wniosku, Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych

funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100, z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, pomimo powoływania się na oczywistą wadliwą wykładnię art. 435 k.c. nie daje podstaw do przyjęcia, że przedstawiona przez skarżącą wykładnia tego przepisu jest jedyną możliwą i powszechnie przyjmowaną, a tym samym wykładnia przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jest rażąco błędna. Przeciwnie, ocena przedsiębiorstwa skarżącej, którego działalność polega również na prowadzeniu toru kartingowego, przy wykorzystaniu gokartów, a więc pojazdów mechanicznych poruszanych za pomocą sił przyrody, nie jest jednoznaczna i może być rozważana w świetle powołanego przepisu. Nie ma przy tym decydującego znaczenia, czy tor kartingowy jest obiektem o charakterze wyłącznie rekreacyjnym, a nie profesjonalnym czy sportowym. Istotne jest bowiem to, jakiego rodzaju urządzenia są na nim wykorzystywane, oraz to, czy bez użycia i wykorzystania takich pojazdów cel działalności pozwanej zostałby osiągnięty. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazano orzeczenia Sądu Najwyższego, w których pojęcie

„ruchu przedsiębiorstwa” rozumiane jest szeroko. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego rozstrzyganie na etapie „przedsądu” zasadności skargi, ani też dokonanie wiążącej w sprawie wykładni przepisów, a jedynie zbadanie, czy uzasadnione jest zawarte w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania twierdzenie o rażącym, kwalifikowanym i widocznym *prima facie* naruszeniu prawa.

Wywody zawarte w uzasadnieniu wniosku nie pozwalają na uznanie, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. W braku powołania innych przesłanek określonych w art. 389⁹ § 1 k.p.c., w tym uwzględnianej z urzędu nieważności postępowania przed sądem drugiej instancji, nie ma podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

a.s.